

Ők nem azon gon

hogyan kellene élni,

hanem megélnék

minden pillanatot

Vajon van teljes élet a szervátültetés után? Igenis van, és nem is akármilyen: tele barátokkal, közös küzdelmekkel, nevetéssel és mérhetetlen léletszeretettel.

Csupán akkor lehetett könnyes arcokat látni a Transzplantációs Alapítvány a Megújított Életekért rendezte, őszi visegrádi táborában – ahol együtt töltött öt csodálatos napot számos szervátültetett és szervre váró gyerek a családjával –, amikor a záróestén a januárban elhunyt Börcsök Enikő színésznőre emlékeztek egy olyan keringővel, amit még ő tanított be a csapatnak. Az I. Börcsi vers- és prózamondó versenyen azonban már mindenki mosolygott, hiszen a legkisebbek is tudják, hogy Börcsi azt szerette volna, hogy sokat nevéssenek valamennyi találkozóán. De ne szaladjunk ennyire előre, nézzük, hogyan lett ez a közel 150 ember ennek az összetartó, erős csapatnak a tagja?

Zsuzsa néni, a „család” lelke

A Transzplantációs Alapítvány a Megújított Életekért kuratóriumának az elnöke Szalamanov Zsuzsa, aki egy igazi energiabomba. Ő maga 26 éve vesetranszplantált, de olyan aktív életet él, hogy szinte lehetetlen követni. 25 éve dolgozik azért, hogy a szervátültetett gyerekek és családjaik a lehető legteljesebb életet éljék fizikailag és lelkileg is.

– A mottónk: szervhiány miatt senki se

Szalamanov Zsuzsa, az alapítvány kuratóriumának elnöke. 26 éve él új vesével

hajjon meg Magyarországon! Ennek érdekében folyamatosan tudatosítjuk az emberekben a transzplantáció életmentő vol-

Bátrán, gyorsan. A visegrádi bobbályát is kipróbálták a transzplantáltak

tát, és megszólítjuk a szakmát is úgy, hogy felhívjuk a figyelmüket a donorjelentés fontosságára. Persze rengetegen segítenek, egészségügyi dolgozók, orvosok, a kuratórium tagjai és önkéntesek is, hogy ne legyen tabu a szervátültetésről beszélni. Igyekszünk elérni azokat is, akik elzárkóznak a téma hallatán – magyarázta alapítványuk munkájának a lényegét.

– Fontos az is, hogy komplex rehabilitációt nyújtunk ne csak a transzplantált vagy szervre váró gyerekeknek, hanem az ő testvéreiknek és a szüleiknek is – mondta az elnökhasszony, aki a visegrádi tábor alatt egy percet sem pihent. Hol a gyerekek csüngtek rajta fűrtökben, hol valamelyik tini öntötte ki neki titkosan sutyorogva a lelkét, máskor a szülőkkel beszélte meg

dolgoznak,

Csoportkép. Ki gondolná az élénk gyerekek láttán, hogy többségük transzplantált?

és segített megoldani a hétköznapi problémáikat, és persze valaki valahol mindig elkialította magát: „Nem láttad Zsuzsa néni?” Zsuzsa eközben szabad pillanataiban is orvosokkal tárgyalt, többek között arról, hogy egyik mentorálja vajon miért nem kap régóta riasztást?

Talpra állni a trauma után

A kuratórium tagja, az alapítvány motorja Vincze Balázné Lilla. Gyakorlatilag nincs olyan esemény, amit ne tudna megszervezni. A visegrádi táborozás színes programjait úgy vezényelte le, mint egy vérbeli játékmester.

– Fontos, hogy a régi és az új családok találkozzanak egymással, hogy kibeszélhessék a félelmeiket, támogathassák egymást, és az újak lássák, hogy talpra lehet állni egy ekkora trauma után is – magyarázta Lilla, aki maga is érintett, hiszen lányával, Gabival együtt öt évvel ezelőtt végigcsinálták ezt a kemény menetet.

– Nagyon mély hatással van a szervátültetés a teljes család életére, hiszen a kezelések és műtétek nemcsak lelkileg, de

30 éves az alapítvány, volt születésnapi torta is!

anyagilag is megterhelőek. Az egyik szülő kiesik a munkából, otthon marad a beteg gyerekekkel, a másik pedig akár kettő helyett is dolgozik. És ott vannak a testvérek, akikre ilyenkor kevesebb figyelem jut. Egy sikeres transzplantáció után sokszor romokban hever a család, a párokapsolat. A

táborok és az itteni programok abban is segítenek, hogy a párok visszatárljanak egymáshoz és a tesók is érezzék, hogy ők is fontosak.

Lilla a férjével, Balázssal ismerkedő kvízjátékot szervezett a táborozóknak, de volt karaoke, reneszánsz lovagi torna, hajóki-

Olivérnek az édesanyja, Mariann adott egy darabot a májából. Újabb bajok jelentkeztek, de, mint szeretett orvosuk mondta, Oli mindent legyőzi!

Az édes OLIV

anya volt a donor ÉR MÁJÁTÜLTETÉSÉN

Géza, az édesapa egy legendát mesélt kutyájuk pusztulásáról és Oli gyógyulásáról

– Nomen est omen, nevedben a sorsod – mosolygott Ákos, amikor az ismerkedési esten Lilla az asztalukhoz ültetett.

Mellettem Mariann és Géza ült. Közben, mint a Kockásfülű nyúl csapat tagjai, próbáltuk kitalálni a kvízfeladatot, a tetszről néha beintetett Olivér, a kisfiuk. Egy örökmozgó, hiperokos 8 éves, aki azonnal elmesélte, hogy most éppen a vadászat érdekli, és van egy vizsgálója is.

– Olivér 7 hónapos volt, amikor Németországban megműtötték. Én voltam a donor – mesélte Mariann végig mosolyogva. – Négy nappal a születésnapom előtt, a májaim egy kis darabjával adhattam újra életet az akkor 7 hónapos kisfiúknak. Engem műtöttek először, utána őt. Olivér szerencsére hihetetlenül gyorsan gyógyult, ám a kétéves nagykontrollon kiderült, hogy daganatos. Mire észbe kaptunk, a gyerekek már a műtőben voltak és mi csak sírtunk és néztünk magunk elé, hogy már megint mi történik, és miért? Hisz olyan jól alakultak a dolgok... a máj tőkéletes... Akkor most mégis mi jön még? A műtét 4 órás volt, si-

került eltávolítani a tumort, de a szövettani eredmény beigazolta, hogy sajnos a daganat rosszindulatú. Non-Hodgkin limfóma. Az orvosok és az egész belosztály döb-benten, könnyes szemmel állt. Persze, hogy sírtak, hiszen már mindenki családtagként tekintett ránk és nem értették, hogy már megint miért Olivál történik ez? Szeretett Dezsőfi doktorunk csak annyit mondott: „Oli ezt is megcsinálja, legyőzi”. Sikerült. Itt vagyunk, együtt vagyunk. Olivérnek ez az egész egy hatalmas bátorságpróba volt, amin hiszünk, hogy sikeresen túljutott – mosolygott még mindig Mariann, és én nem értettem, hogy honnan volt ebben a törekény, apró kis nőben ennyi erő?

Persze, ahogy ránéztem a mellette de- rúsen hallgató férjére, valamit megéreztem abból, hogy ezek az emberek miért nem azon gondolkodnak, hogy hogyan kellene élni, hanem valóban megélnék minden pillanatot. Géza elmesélte, hogy amikor Olivér állapota válságos volt, akkor pusztult el az akkori kutyájuk.

– A faluban az a legenda járta az öregek között, hogy ha egy hűséges háziállat meghal, halálával megváltja a család egyik tagjának az életét. Érdekes, hogy Dezsőfi doktor is ezt mondta, amikor megtudta mi történt, és kijelentette: „Olivér élni fog!”

Börcsök Enikő mindig velük lesz

Olivér nem csak nagy harcos, hanem remekül mond vereset is. Ezt a táborzárón – tíz társával együtt – megmutatta, amikor az I. Börcsi vers- és prózamondó versenyen Weöres Sándort szavalta.

– Börcsök Enikő mindenki szerette. Ő volt a mi nagykövetünk, társunk, barátunk. Az emléket mindenképpen megőrizzük – mondta Lilla, aki férjével és a többi szülővel együtt előadta azt a kerin-gőt, amit még Börcsi tanított be nekik. – Hagyományt teremtünk abból, hogy minden évben eltáncoljuk, és megtanítjuk az újaknak, ezzel is fenntartva és továbbadva Enikő szellemét és emberségét. Nem fog- juk soha elfelejteni.

Vincze Baláznén Lilla: Fontos, hogy a régi és az új családok találkozzanak, kibeszélik félelmeiket

30 ÉVE A SZERVÁTÜLTETÉS ÉS SZERVÁTÜLTETETTEK SZOLGÁLATÁBAN

TRANSZPLANTÁCIÓS ALAPÍTVÁNY MEGJÜTTŐTT ÉLETEKÉRT

“ÉS MEGNYUGTAT A TUDAT, HOGY A HALÁL IS ÉLETTÉ SZOLGÁLJA”

Majka Tóth

www.transzap.hu

rándulás, jelmezes vacsora, tánctanítás, emlékezés és rengeteg sírás és nevetés Visegrádon, ahol egy év kihagyással találkoztak egymással az alapítvány tagjai és támogatóitjai, hiszen tavaly, a Covid miatt a tábor elmaradt.

Kétszer adtak életet gyermekeiknek

Ákos és családja rutinos táborozó. A vídám mérnök három gyönyörű lány édesapja. Egyáltalán nem zavarja a családi nőuralom. Ahogy mesélte, ő eredetileg 4 gyermeket szeretett volna, de így is tökéletesen boldog feleségével és a lányokkal. A legkisebb lány, Maja, májtranszplantáció esett át. A donor az édesapja volt.

ÉLETEM A SZERVÁTÜLTETÉS UTÁN

Október 1-jén nyílt meg a József Attila Művelődési Központban (Budapest, XIII. ker. József Attila tér 4.) az „Életem a szervátültetés után” című tárlat, ahol szerv-átültettek által készített fotók láthatók, amelyeket az a 30 éves jubileumát ünneplő Transzplantációs Alapítvány a Megjűttött Életekért közhasznú civilszervezet által kiírt pályázatra érkeztek. A kiállítás látogatható. Számlaszám: K&H 10200885-32611135